

20 Αυγούστου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Σαμουήλ προφήτου (1144 π.Χ.). Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Αυγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιθ΄ 16-26.

Ἐπειτα, ὅτι καθὼς ὁ ἀμπελουργὸς ποὺ φυτεύει καὶ καλλιεργεῖ ἕναν ἀμπελῶνα δικαιοῦται νὰ ἐσθίει ἀπὸ τὸν καρπὸ του, ἔτσι καὶ ὁ Ἀπόστολος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συντηρεῖται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποία διακονεῖ μέ ἀφοσίωση. Καί, τέλος, ὅπως ὁ βοσκὸς ποὺ κοπιᾶζει μέρα-νύκτα φροντίζοντας τὰ πρόβατά του τρέφεται μέ τὸ γάλα τους, ἔτσι καὶ ὁ πνευματικὸς ποιμένας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου ἀξίζει νὰ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ζωὴ του ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ποὺ διαποιμαίνει. Νὰ ἀρκεῖται, δηλαδή, σέ μικρὴ παρηγορία τοῦ σώματος καὶ στὴν ἀπαραίτητη τροφὴ μόνο, ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Μάλιστα, γιὰ νὰ ὑποστηρίξει ἀγιογραφικὰ τὰ ἀνωτέρω, παρουσιάζει καὶ ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη.

Ἡ ἰδιαίτερη στάση τοῦ ἀποστόλου Παύλου

Ὁ Παῦλος καταγράφει μὲν τὰ νόμιμα δικαιώματά του, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ ἴδιος δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διεκδικήσει. Δὲν περιφρονεῖ τὸν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δὲν ἀπαξιώνει τὴν λογικὴ οὕτε προβάλλει τὸν ἑαυτὸ του ὡς ὑπέρτερο τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ἡ στάση του ἀποκαλύπτει γιὰ πολλοστὴ φορά τὴν ὑπερβατικότητα τῆς ἐν Χριστῷ θυσιαζόμενης ἀγάπης. Σέ ἕνα κόσμῳ ποὺ συνεχῶς διεκδικεῖ δικαιώματα λησμονώντας, συνήθως, τίς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς ἄλλους, μέ πρώτη αὐτὴν τῆς ἀγάπης, τὸ ἦθος τοῦ Ἀποστόλου, ὁ ὁποῖος ὑπέμενε τὰ πάντα γιὰ νὰ μὴν παρεμβάλει κανένα ἐμπόδιο στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, εἶναι πηγὴ ἀνεξάντλητης ἐμπνεύσεως γιὰ ὅλους.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμῳ μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 71ον

20 Αυγούστου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3664)

Ἡ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸ Θ΄ κεφάλαιο τῆς Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς του, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ἡ παρούσα περικοπὴ, προσφέρει τὸν ἑαυτὸ του παράδειγμα πρὸς μίμηση, μέ τὸν τρόπο ποὺ αὐτὸς ἀκολούθησε τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ.

Δίχως ἴχνος αὐταρέσκειας ἀναπτύσσει τὸ θέμα ὅτι δὲν ἔκανε χρῆση τοῦ δικαιώματος, τῆς «ἐξουσίας», ὅπως λέγει στὸ κείμενο, νὰ τρέφεται ἀπὸ τίς κοινότητες ποὺ ὑπηρετεῖ. Δὲν θέλησε νὰ ζεῖ ἐπιβαρύνοντας, ἔστω καὶ ἐλάχιστα, τοὺς πιστοὺς, παρότι προσέφερε ὅλη τὴν ζωὴ καὶ τὴν πνευματικὴ του ἱκμάδα στὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν στερέωση τῆς πίστεως. Δηλαδή, θυσίασε καὶ αὐτὸ τοῦ τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖο ἀπέρρεε ἀπὸ τὸ ἀποστολικὸ τοῦ ἀξίωμα καὶ ποὺ προφανῶς τοῦ στοίχισε πολλοὺς ἐπιπλέον κόπους, γιὰ νὰ ἀποφύγει κάθε κακόβουλο ὑπαινιγμὸ γιὰ τὸ ἔργο του.

Ὁ Παῦλος, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἔχουμε γράψει, ἵδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου, τὴν ὁποία ἀγάπησε εἰς βάθος. Ἡ ἀποστολικὴ του ἐργασία στὴν Κόρινθο εἶχε μεγάλη ἀπήχηση καὶ ἀπόδοση, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι δὲν ἀναφύονταν καὶ πολλὰ προβλήματα ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς φύσεως. Ἡ ἀγιότητα καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια τοῦ Παύλου φαίνεται ὅτι ἐνοχλοῦσαν διάφορους ψευδαδελφούς καὶ ψευδαποστόλους, ποὺ δροῦσαν ἐκεῖ, καὶ οἱ ὁποῖοι γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τίς πνευματικὲς τους ἀτασθαλίες κατηγοροῦσαν ἐπικίνδυνα τὸν Ἀπόστολο. Ἀρκετοὶ πιστοὶ ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τίς συκοφαντίας τοὺς ἄρχισαν νὰ ἀμφισβητοῦν τὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα τοῦ Παύλου. Δηλαδή, ἀντὶ νὰ θαυμάζουν τὴν αὐταπάρνηση καὶ τὸ θυσιαστικὸ τοῦ φρόνημα, τοὺς σκανδάλιζε τὸ ὅτι δὲν ἐπιβάρυνε

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Ἡ ἄσκηση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπέλωνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

τίς ἐκκλησίαις μέ τὴν συντήρησή του, ὅπως συνέβαινε μέ ἄλλους Ἀποστόλους, καί, ὡς ἐκ τούτου, θεωροῦσαν ὅτι δέν ἔπρεπε νά συγκαταλέγεται σέ αὐτούς. Ὁ Παῦλος θλίβεται καί ἀπολογεῖται, ὅχι γιά νά ὑπερασπισθεῖ τόν ἑαυτό του, ἀλλά γιά νά βοηθήσει τούς πιστούς νά ἀντιληφθοῦν τό λάθος τους καί τόν κίνδυνο γιά τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν διάσπαση τῆς ἐνότητός της.

Οἱ πιστοὶ εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀποστολικότητος τοῦ Παύλου

Γι' αὐτό ὁ Ἀπόστολος λέγει στούς Κορινθίους ὅτι αὐτοί εἶναι «ἡ σφραγίς», ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀποστολικότητός του. Καί ὅτι οἱ ἀληθινά πιστοὶ εἶναι ἡ ἀπολογία του πρὸς ἐκείνους, πού τόν κατηγοροῦν πῶς τάχα δέν εἶναι Ἀπόστολος. Τό ἔργο του δηλαδή στήν Ἐκκλησία, ἡ ἀποστολική σαγήνη τόσων ἀνθρώπων μέσα στό πέλαγος τῆς ἀπιστίας καί εἰδωλολατρίας τῆς κοσμοπολίτικης Κορίνθου, οἱ κίνδυνοι, οἱ μόχθοι, ἡ καθημερινή ἀπειλή τοῦ θανάτου χάριν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς διαδόσεως τοῦ λόγου Του, εἶναι ἡ μαρτυρία γιά τήν γνησιότητα τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀποστόλου. Δεδομένου ὅτι ἡ ἀποστολική αὐθεντία δέν εἶναι μία ἐξωτερική δύναμη ἐπιβολῆς στούς ἄλλους, ὅπως ἡ ἐγκόσμια ἐξουσία.

Στήν Ἐκκλησία «ἀξίωμα» καί «ἐξουσία» εἶναι τό χάρισμα τοῦ ἀνθρώπου νά διακονεῖ μέ τήν ἀγάπη καί τό πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ τούς ἄλλους

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα καί ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τόν Κύριο. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπάντησή μου πρὸς ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. Δέν ἔχομε τό δικαίωμα, ἐγώ καί οἱ συνεργάτες μου, νά φᾶμε καί νά πιοῦμε φιλοξενούμενοι ἀπό τίς ἐκκλησίες; Μήπως δέν ἔχομε τό δικαίωμα νά ἔχομε μαζί στίς περιοδεῖες μας μία χριστιανή γυναῖκα γιά νά μᾶς περιποιεῖται, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καί οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καί ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγώ καί ὁ Βαρνάβας δέν ἔχομε τό δικαίωμα νά μὴ ἐργαζόμαστε; Ποιός ὑπηρετεῖ ποτέ στόν στρατό μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός φυτεύει ἀμπέλι καί δέν τρώγει ἀπό τόν καρπό του; Ἡ ποιός βόσκει κοπάδι καί δέν τρώγει ἀπό τό γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτά πού λέγω δέν εἶναι βγαλμένα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή; Ἡ μήπως δέν τά λέγει αὐτά καί ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Γιατί, πραγματικά, στόν νόμο τοῦ Μωϋσῆ εἶναι γραμμένο: «Νά μὴν κλείσεις τό στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει». Μήπως ὁ Θεός νοιάζεται γιά τά βόδια; Ἡ μήπως πράγματι τά λέγει αὐτά γιά μᾶς; Πραγματικά, γιά μᾶς γράφτηκε ὅτι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τή γῆ, πρέπει νά τήν ὀργώνει μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά φάγει ἀπό τούς καρπούς της, καί ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, πρέπει νά ἀλωνίζει μέ τήν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδῇ. Ἀφοῦ ἐμεῖς σπείραμε σέ σᾶς τά πνευματικά ἀγαθά, εἶναι μεγάλο πράγμα νά θερίσουμε τά ὑλικά σας ἀγαθά; Ἄν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τό δικαίωμα νά μετέχουν στά ἀγαθά σας, δέν θά ἔπρεπε πολύ περισσότερο νά τό κάνουμε ἐμεῖς; Καί ὅμως, δέν χρησιμοποίησαμε αὐτό τό δικαίωμα, ἀλλά ὅλα τά ὑπομένουμε, γιά νά μὴν προκαλέσουμε κανένα ἐμπόδιο στό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀνθρώπους, μέλη τοῦ ἰδίου σώματος, τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Τό ὑπόδειγμα αὐτῆς τῆς ἀλήθειας βρίσκεται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Κύριος. Καί τήν κυριότητά Του, τήν θεία Του δύναμη καί ἐνέργεια τήν προσφέρει μέ τήν ἀγάπη, τήν ἀγαθότητα καί τό ἔλεος Του πρὸς κάθε ἄνθρωπο.

Οἱ ὑλικές ἀπολαβές τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν ἦταν δυνατόν νά μὴ ἀναγνώριζε ἢ νά ἀγνοοῦσε τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου, οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου νά ζοῦν ἀπό τό κήρυγμα (Λουκ. 10,7). Γι' αὐτό καί μέ μία σειρά τριῶν παραδειγμάτων δεικνύει ὅτι εἶναι φυσικό ὁ Ἀπόστολος νά τρέφεται ἀπό ἐκείνους πού ὑπηρετεῖ. Ἀρχικά, γράφει ὅτι ὅπως κανένας στρατιώτης δέν λαμβάνει μέρος σέ ἐκστρατεία μέ δικά του ἔξοδα, ἔτσι καί ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου δικαιούται νά συντηρεῖται ἀπό τό ἀποστολικό ἔργο πού ἀσκεῖ.